

Arrest

nr. 304 165 van 29 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtu origine te zijn. U hangt het soennitische geloof aan. U bent afkomstig van het dorp Shinkorak behorend tot het district Shigal Wa Sheltan, gelegen in de provincie Kunar. U ging niet naar school, maar volgde gedurende circa drie jaar koranles in de madrassa. Daarnaast werkte u op de familiegronden en bracht u hout naar de bergen. Uw vader was landbouwer maar verdween lange tijd geleden, doch zijn lichaam werd nooit gevonden. Over zijn verdwijning wou uw moeder u niets vertellen. Uw oudere broer, M. (...), werkte als commandant voor het Afghaanse nationale leger. Samen met uw moeder, uw twee jongere broers, uw schoonzus en haar kinderen woonde u in Shinkorak.

Toen u op een dag hout bracht naar de berg samen met uw jongere broer, kwamen de taliban naar u toe. Ze vroegen u de namen van uw vader en oudere broer, waarna u hen die informatie gaf. Vervolgens sloegen de taliban uw jongere broer, doch omdat hij nog jong was lieten ze hem gaan. Daarna namen de taliban u mee naar de achterkant van de berg, en hielden u gedurende 10 à 15 dagen in gevangenschap. Eenmaal thuisgekomen informeerde uw jongere broer uw moeder, die op haar beurt uw maternale oom inlichtte. Hij

informeerde tevens de dorpsouderen. De taliban vroegen u het gsm-nummer van uw broer M. (...) en sloegen u toen u dit niet wilde geven. Nadat de dorpsouderen geïnformeerd waren, benaderden ze de taliban met de vraag om u te laten gaan. De taliban lieten u vervolgens vrij op voorwaarde dat uw broer, M. (...), zou stoppen met zijn werk voor het leger. Uw broer kon zijn job echter niet verlaten omdat hij werkte voor de inlichtingendienst en hij bovendien de taliban niet vertrouwde. Uw moeder besliste daarop dat het niet langer veilig was voor u en regelde samen met uw maternale oom en broer uw vertrek uit het land.

U vertrok in mei 2020 uit Afghanistan. U reisde vervolgens via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, een aantal onbekende landen, Italië en Frankrijk. Toen u in Turkije was vernam u via uw oom dat uw moeder in het ziekenhuis was overleden na een aanval van de taliban op uw huis een week na uw vertrek. U kwam tot slot in België aan op 8 november 2020. Daags nadien diende u hier een verzoek om internationale bescherming in, waarbij u verklaarde minderjarig te zijn. Op 30 november 2021 is van rechtswege de voogdij over u verstreken.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud van 8 maart 2022 (hierna CGVS 1) verklaarde u de taliban te vrezen vanwege uw broers job voor het Afghaanse leger.

Ter staving van uw eerste aanvraag legde u volgende documenten voor: uw originele taskara, kopies van de taskara's van uw moeder, vader en broer, kopies van certificaten van uw broer met betrekking tot zijn job, kopie van brief van het districtshuis, kopie van ziekenhuisattest van uw moeder, een reeks kopies van foto's met uw gezin en de originele verzendveloppe. Op 11 maart 2022 maakte uw advocaat per emailbericht tot slot een reeks foto's over van uw broer op zijn werk voor het leger.

Op 28 juli 2022 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het CGVS kon immers geen geloof hechten aan het beweerde profiel van uw broer die werkzaam zou zijn geweest voor de (toenmalige) Afghaanse overheid en aan uw verklaringen over uw eigen problemen met de taliban. U tekende op 1 september 2022 beroep aan tegen deze beslissing. In haar arrest van 19 december 2022 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing van het CGVS. U diende geen cassatieberoep in.

U verliet het Belgisch grondgebied niet en diende op 14 maart 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 10 augustus 2023 werd u nogmaals gehoord door het CGVS (hierna CGVS 2). U verklaart dat u uw leven hier graag wil voortzetten en dat u thans de originele documenten bij heeft over het werk van uw broer. U verklaart verder dat u problemen had met de taliban omdat u eten en water bracht naar een checkpoint en de taliban u onder vuur namen vanwege dit werk.

Ter staving van uw tweede verzoek legde u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) volgende bijkomende documenten voor: uw originele werkcontract uit Afghanistan en originele documenten inzake het werk van uw broer. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u voorts een originele dreigbrief van de taliban neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit opzicht dient vooreerst te worden benadrukt dat het CGVS op 28 juli 2022 uw eerste verzoek heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van subsidiaire bescherming, aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan het beweerde profiel van uw broer als zou hij werkzaam zijn geweest voor het Afghaanse leger. Hieruit volgde dat het CGVS evenmin geloof kon toeschrijven aan uw persoonlijke problemen met de taliban, zijnde uw zogeheten ontvoering door deze groepering. De Raad bevestigde op 19 december 2022 per arrest de beslissing en de motieven van het CGVS.

Bijgevolg staat de beoordeling van uw vorig verzoek vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet

aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die grotendeels voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, namelijk het werk van uw broer M. (...) voor het Afghaanse leger en uw hieruit volgende problemen met de taliban, zijnde uw ontvoering en de aanslag op uw moeder door de taliban. Dienaangaande moet worden herhaald dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. De Raad oordeelde dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban ten gevolge van de tewerkstelling van uw broer. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaalt die in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, en heden originelen aanbrengt van documenten betreffende deze tewerkstelling waarvan u in het verleden al een kopie neerlegde, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Waar u in het kader van uw huidig, tweede, verzoek plots verklaart dat u problemen had met de taliban vanwege uw eigen werk voor "de checkpoints", merkt het CGVS op dat ook aan dit nieuw element in uw relaas niet het minste geloof kan worden gehecht. Zo verklaarde u dat u eten en water moest brengen naar een checkpoint in het dorp Mullah Alam (CGVS 2, p. 5). U verklaarde met dit werk te zijn begonnen op 14/10/1398 (04/01/2020) en dit gedurende 5 à 6 maanden te hebben gedaan (CGVS 2, p. 4, 5). Op de vraag om welke reden u tijdens uw vorig verzoek verklaarde dat u enkel voor uw gezin werkte en hout verzamelde in de bergen of boodschappen deed (CGVS 1, p. 14), antwoordde u nietszeggend dat u het de vorige keer zei, maar uw verklaringen toen niet werden geloofd (CGVS 2, p. 5). Deze uitleg kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Immers blijkt uit het administratief dossier duidelijk dat u dergelijke werkzaamheden nooit eerder ter sprake bracht. Nochtans mag worden verwacht dat iemand die beweert voor zijn leven te vrezen en de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept, van bij het begin een eerlijk relaas brengt, zoals u overigens al van bij het begin van de eerste asielprocedure werd gevraagd. Dat u volhardde in het afleggen van bedrieglijke verklaringen en zelfs tijdens uw beroepsprocedure voor de RvV niet tot inkeer kwam, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in belangrijke mate. U geeft bovendien, zoals hiervoor al werd aangegeven, geen afdoende verklaring voor uw laakbaar gedrag. Dergelijke vaststelling doet ernstige vraagtekens rijzen bij uw beweerde samenwerking met de controleposten.

Gevraagd welke problemen u kende vanwege uw werk voor het checkpoint, antwoordde u dat de taliban u eerst een dreigbrief stuurden en vervolgens op u en uw ezel begonnen te vuren, waarna u van de berg afsprong en gewond raakte aan uw kaak (CGVS 2, p. 6). Uw verklaringen dienaangaande zijn echter dermate onwaarschijnlijk dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Gevraagd om welke reden u de dreigbrief van de taliban niet eerder indiende, antwoordde u dat u als minderjarige aankwam in België en uw broers job naar voren wilde brengen om uw familie hier te kunnen verenigen (CGVS 2, p. 3). Deze uitleg is opnieuw weinig ernstig. Gezien het hier gaat om een essentieel element uit uw asielrelaas, kan ervan uit worden gegaan dat u over dergelijke zaken consistente opeenvolgende verklaringen aflegt, quod non. U verklaarde verder dat u na ontvangst van de dreigbrief uw werktijden wijzigde zodat de taliban niet zouden weten wanneer u ging werken (CGVS 2, p. 6). Verder deed u niets anders, zo stelde u (CGVS 2, p. 6). Vervolgens, zo verklaarde u, vielen de taliban u aan omdat u niet met uw werk gestopt was (CGVS 2, p. 6, 7). U kon evenwel niet vertellen wie van de taliban u aanviel en stelde dat ze niet dichtbij u stonden toen ze vuurden omdat ze bang waren te zouden worden aangevallen door het naburige checkpoint (CGVS 2, p. 7). Dergelijke voorstelling van de taliban staat evenwel in schril contrast met uw verklaringen omtrent de kwalijke, meedogenloze reputatie van deze organisatie. Zo gaf u aan dat de taliban mensen in uw regio tijdens de avond aanvallen en ter plaatse vermoorden (CGVS 2, p. 7). In het licht van deze verklaringen is de door u geschetste "zachte", weinig doortastende aanpak van de taliban tegenover u dan ook erg twijfelachtig. Het is weinig waarschijnlijk dat een strategisch actor als de taliban dermate halfslachtig zouden optreden indien ze u daadwerkelijk viseerden.

Na de beweerde aanval op u, zo stelde u, kwamen de taliban tevens langs bij u thuis met de eis dat u voor hen een bom zou plaatsen in het checkpoint (CGVS 2, p. 7). U stelde dat u niet thuis was op dat moment en ze dit tegen uw broer hadden gezegd (CGVS 2, p. 7). Gevraagd om welke reden de taliban u uitkozen voor deze taak, antwoordde u als volgt: "Het is omdat ik werkte met hen daar, ze vertrouwden me, ik ging daar en ze zeiden je bent betrouwbaar je kan dit doen." (CGVS 2, p. 8). Dat de taliban u, als leverancier voor een checkpoint en zonder enige link met hun groepering plots zouden vragen om met hen samen te werken, roept echter ernstige vragen op. Het CGVS mag van een strategische actor als de taliban immers verwachten dat ze dergelijke gevoelige taken als het plaatsen van een bom slechts aan iemand uit hun gekende netwerk zouden toevertrouwen en dergelijke taken niet in de handen zouden leggen van een wildvreemde, met alle risico's van dien. Overigens is het erg onwaarschijnlijk dat de taliban dergelijke delicate opdracht als het plaatsen van een bom onmiddellijk zouden toevertrouwen aan een jongeman die hiertoe geen enkele ideologische vorming ontving. Uw bewering dat de taliban u vertrouwden is bovendien geheel strijdig met uw eerdere bewering dat de taliban u viseerden omdat u niet met uw werk voor het checkpoint stopte (CGVS 2,

p. 7). Deze vaststellingen doen bijgevolg verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze bijkomende asielmotieven.

Tot slot haalde u aan het einde van uw onderhoud op het CGVS aan dat u reeds drie jaar in België woont, hier de taal heeft geleerd en naar school gaat (CGVS 2, p. 8, 9). U laat echter na in concreto aan te tonen dat u verwesterd bent. Waar u verwijst naar uw lang verblijf buiten Afghanistan en het recht op onderwijs en werk moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde kan worden afgeleid. U heeft immers niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Met betrekking tot de neergelegde dreigbrief van de taliban, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Dergelijke brief kan bovendien door eender wie zijn opgesteld. Uit de vertaling van de brief blijkt verder dat deze gedateerd is op 16/05/1399 (06/08/2020), en deze in tegenstelling tot wat u beweerde na uw vertrek te situeren valt, gezien u beweerde te zijn vertrokken in de lente van 2020 (CGVS 1, p. 22; CGVS 2, p. 3). Dat u niet in staat bent deze dreigbrief correct te situeren in uw asielrelaas, doet verder afbreuk aan de bewijswaarde ervan en bevestigt dat het een bedrieglijk stuk is. Wat betreft het door u neergelegde werkcontract, merkt het CGVS op dat dergelijke documenten uw relaas enkel kunnen staven in geval van geloofwaardige verklaringen, in casu quod non. Dat commandanten een "officieel" contract zouden afsluiten met een minderjarige, lijkt overigens zeer merkwaardig. Bovendien legde u met de dreigbrief al een overduidelijk frauduleus document neer, en kan dus worden vermoed dat ook dit werkcontract een gefabriceerd stuk is.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er

zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofdte persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De

taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk

voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczgd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende

behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij

een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u tot het 1ste middelbaar naar school te zijn gegaan en naar de moskee in Afghanistan, en had u na aankomst nog contact met familie. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker wijst er vooreerst op dat hij reeds bij de DVZ, in zijn verklaring volgend verzoek, aangaf dat zijn oudere broer M. onderweg was naar België en dat hij bij het CGVS verklaarde dat deze broer in België was aangekomen en alhier een verzoek om internationale bescherming had ingediend.

Verzoeker doet in dit kader vervolgens gelden:

“De komst van verzoekers broer naar België, en de indiening door deze laatste van een aanvraag tot internationale bescherming in België is weldegelijk een nieuw element, waarmee het CGVS rekening had moeten houden.

Het asielrelaas van verzoeker is immers integraal gebaseerd op het gegeven dat deze laatste vreest te worden vervolgd in Afghanistan omdat zijn broer werkzaam was voor het Afghaanse leger.

Het CGVS heeft echter geen enkele rekening gehouden met dit nieuwe element. Wel integendeel, het CGVS zegt hierover uitdrukkelijk het volgende:

(...)

Het spreekt echter voor zich dat de persoonlijke asielaanvraag van verzoekers broer een nieuw elementen kan zijn dat de kans aanzienlijk groter kan maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Indien in het kader van de aanvraag tot internationale bescherming van de broer zou blijken dat deze weldegelijk actief was voor het Afghaanse leger, dan heeft dit laatste ook repercussies op de beoordeling van de vrees op vervolging in hoofde van verzoeker.

Uit de beschikbare landrapporten blijkt dat ook de familieleden van leden van het leger een verhoogd risico op vervolging lopen:

(...)

Het gegeven dat verzoeker daarbij niet zou aantonen in het verleden persoonlijk vervolgd te zijn door de Taliban omwille van zijn broer is daarbij geheel irrelevant.

Verzoeker verliet het land immers voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban. Uit de bovenstaande landinformatie blijkt dat sinds de machtsovername de familieleden van leden van het Afghaanse leger een persoonlijk risico op vervolging lopen:

(...)

Door de meervoudige aanvraag tot internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk te verklaren voorafgaand aan de behandeling van de aanvraag tot internationale bescherming van de broer van verzoeker heeft het CGVS geen zorgvuldig onderzoek verricht naar de persoonlijke vrees op vervolging in hoofde van verzoeker.

Bijgevolg verzoekt verzoeker om het dossier terug te sturen naar het CGVS teneinde allé nieuwe elementen zorgvuldig te bestuderen.

Dit geldt zeker nu de motieven van het CGVS om geen rekening te houden met de asielaanvraag van M. (...) niet terecht lijken te zijn. Het CGVS stelt immers dat reeds uit de eerste asielaanvraag van verzoeker zou zijn gebleken dat M. (...) niet werkzaam was voor het Afghaanse leger. Echter, tot deze conclusie was het CGVS gekomen louter op basis van de verklaringen van verzoeker zelf, die onvoldoende gedetailleerde kennis zou hebben gehad over de job van zijn broer. Op dat ogenblik was M. (...) zelf nog niet ondervraagd door het CGVS.

Naast het gegeven dat verzoeker verklaard had dat M. (...) een aanvraag tot internationale bescherming had ingediend in België, legde verzoeker bovendien de originele versie van de documenten met betrekking tot zijn broer neer in het kader van zijn tweede aanvraag tot internationale bescherming:

(...)

Nergens in de bestreden beslissing blijkt waarom met deze nieuwe documenten geen enkele rekening werd gehouden. Het CGVS beperkt zich in deze beslissing tot de behandeling van de overige bewijsstukken van verzoeker (arbeidscontract en dreigbrief) zonder evenwel in te gaan op de originele documenten met betrekking tot de broer van verzoeker:

(...)”.

Verzoeker vervolgt:

“Tenslotte verklaarde verzoeker tijdens zijn tweede aanvraag tot internationale bescherming in België dat hij deze laatste indiende omdat hij hier al drie jaar woonde.

Terzake lopen Afghanen een reëel risico op vervolging in Afghanistan omwille van hun verblijf in het westen.

Hierover oordeelde uw zetel het volgende in het arrest met nr. 291 265 van 29 juni 2023:

(...)

Ook hier heeft het CGVS nagelaten om de integratie van verzoeker te onderwerpen aan ook maar enig onderzoek:

(...)

Nochtans is er tussen het arrest van uw Zetel van 19 december 2022 en de bestreden beslissing van het CGVS van 24/08/2023 een bijkomende periode van verblijf in België verstreken.

Verzoeker heeft zich de westerse normen en zeden eigen gemaakt. Hij spreekt Engels en Nederlands. Hij werkt heden bij Starco in de sector van de autobanden. Hij is westers gekleed zonder baard en met kort kapsel. Hij rookt. Hij heeft een vriendin (geen partner) met wie hij samen kookt, eet, uitgaat en cricket speelt. Hij speelt cricket in een lokale ploeg.

Verzoeker is afkomstig uit een ruraal dorp, genaamd Shinkorak, gelegen in de provincie Kunar. Kunar wordt omschreven als 1 van provincies met het hoogste aantal incidenten, en een verhoogde aanwezigheid van diverse milities, waaronder ISKP :

(...)"

Met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, voert verzoeker verder aan:

"Verzoeker is afkomstig van het dorp Shinkorak behorend tot het district Shigal Wa Sheltan, gelegen in de provincie Kunar.

Tenslotte oordeelt het CGVS dat verzoeker geen risico op willekeurig geweld zou lopen bij een terugkeer naar Afghanistan.

Nochtans blijkt uit de recente landinformatie, die dateert van na de eerste asielaanvraag van verzoeker dat er heden sprake is van willekeurig geweld in de provincie Kunar:

(...)

Onder individuele elementen, die wijzen op een verhoogd risico op geweld, worden onder meer de volgende elementen verstaan:

(...)

Nergens in de bestreden beslissing heeft het CGVS een geïndividualiseerd onderzoek verricht aan de hand van specifieke vragen of er in hoofde van verzoeker sprake zou kunnen zijn van een verhoogd risico op willekeurig geweld.

Tijdens de meervoudige aanvraag tot internationale bescherming van verzoeker heeft het CGVS nergens gepeild naar de actuele situatie van verzoekers familie in Afghanistan. Er werden geen vragen gesteld over de huidige veiligheid in de regio, geen vragen gesteld over de huidige economische situatie van het gezin, geen vragen gesteld over de mentale problemen van verzoeker. Ook hier berust de bestreden beslissing op een onzorgvuldig onderzoek."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"De bestreden beslissing te hervormen en het statuut van erkend vluchteling te willen toekennen, minstens van subsidiaire bescherming."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog "bewijzen van integratie" bij het voorliggende verzoekschrift (bijlage 3).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt op 3 januari 2024 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Aan de hand van deze nieuwe elementen toont verzoeker aan dat zijn oudere broer M. intussen werd erkend als vluchteling door verweerder. Verzoeker betoogt:

"Het asielrelaas van verzoeker is integraal gebaseerd op het gegeven dat deze laatste vreest te worden vervolgd in Afghanistan omdat zijn broer werkzaam was voor het Afghaanse leger.

Op 12.12.2023 heeft het CGVS de status van erkend vluchteling verleend aan de broer van verzoeker (zie stuk 4).

Het spreekt echter voor zich dat dit gegeven een nieuw element kan zijn dat de kans aanzienlijk groter kan maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt."

3.2.1. Verweerder legt op 7 maart 2024 door middel van een aanvullende nota een bundel landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

3.2.2. Verweerder legt op 12 maart 2024 door middel van een aanvullende nota nogmaals een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

Daarnaast voegt verweerder bij deze aanvullende nota een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud dat op 21 november 2023 van verzoekers broer M.S. werd afgenomen bij het CGVS.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing niet op concrete en dienstige wijze aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijn hoofdte geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.2. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

Zoals verzoeker terecht opmerkt in het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota, was en is het asielrelaas dat verzoeker reeds tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming ten berde bracht en waarin hij in het kader van zijn onderhavige, tweede verzoek om internationale bescherming volhardt, gebaseerd op het gegeven dat hij in Afghanistan problemen kende met en vervolging vreest ten aanzien van de taliban omdat zijn oudere broer M. werkzaam was voor het Afghaanse leger.

Tijdens verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd in dit kader door zowel het CGVS als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geoordeeld dat aan verzoekers problemen en vrees geen geloof kon worden gehecht. Daarbij werd onder meer gemotiveerd dat verzoeker het profiel en de tewerkstelling van zijn broer voor het Afghaanse leger niet aannemelijk maakte en dat aan de documenten die verzoeker indertijd neerlegde om dit profiel en deze tewerkstelling te staven geen bewijswaarde kon worden gehecht. Daarnaast werden verzoekers verklaringen omtrent zijn problemen omwille van een aantal andere redenen ongeloofwaardig bevonden.

In de bestreden beslissing wordt in dit kader en in het licht van het hoger aangehaalde wetsartikel gemotiveerd:

“In dit opzicht dient vooreerst te worden benadrukt dat het CGVS op 28 juli 2022 uw eerste verzoek heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van subsidiaire bescherming, aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan het beweerde profiel van uw broer als zou hij werkzaam zijn geweest voor het Afghaanse leger. Hieruit volgde dat het CGVS evenmin geloof kon toeschrijven aan uw persoonlijke problemen met de taliban, zijnde uw zogeheten ontvoering door deze groepering. De Raad bevestigde op 19 december 2022 per arrest de beslissing en de motieven van het CGVS.

Bijgevolg staat de beoordeling van uw vorig verzoek vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die grotendeels voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, namelijk het werk van uw broer M. (...) voor het Afghaanse leger en uw hieruit volgende problemen met de taliban, zijnde uw ontvoering en de aanslag op uw moeder door de taliban. Dienaangaande moet worden herhaald dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. De Raad oordeelde dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban ten gevolge van de tewerkstelling van uw broer. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaalt die in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, en heden originelen aanbrengt van documenten betreffende deze tewerkstelling waarvan u in het verleden al een kopie neerlegde, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.”

Waar verzoeker, zoals deze met recht benadrukt in het voorliggende verzoekschrift, reeds bij de DVZ aanhaalde dat zijn oudere broer M. onderweg was naar België en bij het CGVS verklaarde dat deze broer in

België was aangekomen en alhier een verzoek om internationale bescherming had ingediend, blijkt uit de stukken die verzoeker door middel van zijn aanvullende nota neerlegt dat aan deze broer intussen, in december 2023, de hoedanigheid van vluchteling werd toegekend door verweerder.

Uit de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud dat op 21 november 2023 van verzoekers broer M.S. werd afgenomen bij het CGVS, zoals door verweerder bijgebracht door middel van een aanvullende nota, blijkt daarbij dat verzoekers broer zich in het kader van diens verzoek om internationale bescherming beriep op de beroepsactiviteiten die in het kader van verzoekers vorige en huidige verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig werden en worden bevonden. Tevens blijkt hieruit dat verzoekers broer zich in het kader van diens verzoek om internationale bescherming (onder meer) beriep op dezelfde asielmotieven als verzoeker en dat deze van de door verzoeker aangevoerde, persoonlijke problemen meermaals en expliciet melding maakte. Uit het gegeven dat verzoekers broer op grond van deze verklaringen werd erkend als vluchteling, kan daarenboven worden afgeleid dat de verklaringen van deze broer door het CGVS geloofwaardig werden bevonden.

Aangezien de hoger aangehaalde, in de bestreden beslissing opgenomen motieven *prima facie* pertinent en terecht lijken te zijn en erop lijken te wijzen dat verzoekers broer geen nood heeft aan internationale bescherming, lijkt het gegeven dat verzoekers broer (nog steeds) erkend is als vluchteling en dat diens verklaringen als geloofwaardig werden beoordeeld onverenigbaar met de inhoud van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven.

Het is de Raad te dezen dan ook onmogelijk om een zicht te krijgen op de redenen waarom verzoeker, dit in tegenstelling met zijn broer, niet in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 augustus 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT